

[Arbejdsministeren.]

smidig og fornuftig ordning; så bliver det måske muligt at klare også den del af problemet.

Til slut vil jeg gerne give en lille oplysning, som ikke fremgår af lovforslaget, fordi vi, dengang vi arbejdede med det, ikke havde de pågældende tal. Det ærede medlem hr. Kryger talte om det stadig stigende antal af udvandrere. Det er ikke rigtigt at bruge det udtryk. Der er tale om et stærkt svingende antal. Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at i 1955 var antallet af udvandrere rundt regnet 2 200, i 1956 steg det til 4 800, og i 1957 springer tallet helt op til 6 000. Dengang gjorde man det rundt omkring i bladene til et politisk spørgsmål, idet man mente, at folk rejste, fordi vi havde så dårlige vilkår herhjemme. Jeg kan her oplyse, at i 1958, for hvilket år jeg nu har fået tallene, faldt antallet af udvandrere fra de 6 000 til 2 400; dette er det sidste tal, vi har. Udvandringen er altså stærkt svingende, og det beror naturligvis på mange forhold, bl. a. og i særlig grad på konjunkturerne i det land, man skal udvandre til, som også det ærede medlem fru Petra Petersen var inde på. Tallet er altså faldet til 2 400 sidste år.

I øvrigt vil jeg gerne give alle de oplysninger, man måtte ønske, og forhandle om enkeltheder i udvalget.

Petra Petersen: Jeg vil gerne over for den højtærede minister rette en misforståelse. Jeg har ikke sagt noget om, at regeringen havde mistillid til statens udvandringskontor, og at man nu derfor kom med denne lovændring. Jeg sagde kun, at min gruppe ikke har været tilfreds, og at den ikke synes, at statens udvandringskontor og udvandringsagenterne har givet de emigrerende de nødvendige oplysninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

M. Larsen (Kolding): Da der er fremsat ønske om, at sagen behandles i udvalg, skal jeg foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fuglsang, Lynnerup Nielsen og Petra Petersen har meddelt mig, at de ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indstilling af forhandlingerne om tyske militærdepoter i Jylland.

Udvalget angående Kongeriget Danmarks Hypotekbanks beretning for regnskabsåret 1957-58 har afgivet betænkning. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg tillade mig for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om indstilling af forhandlingerne om tyske militærdepoter i Jylland.

Da den vesttyske forsvarsminister Strauss' planer om placering af vesttyske militærdepoter i Jylland kom frem for offentligheden, fremkaldte de såvel overraskelse som modstand. Da den danske regering ikke omgående afviste disse planer, men derimod gik i forhandling om dem, stillede den kommunistiske gruppe en forespørgsel til forsvarsministeren for omgående at få sagen til debat i folketinget.

Ministeren ønskede ikke en sådan debat nu. Han mente, den kunne vente til marts måned; i øvrigt ville det udenrigspolitiske nævn få sagen forelagt. I overensstemmelse med ministerens og regeringens ønske nægtede folketingsflertallet at lade forespørgslen nyde fremme.

Den kommunistiske gruppe mener, at hverken tinget eller offentligheden kan være tjent med, at spørgsmålets behandling her i tinget udskydes med den mulighed, at den reelle afgørelse allerede er truffet, før tinget har behandlet sagen.

For at få spørgsmålet frem til behandling og afgørelse nu har vi derfor besluttet at fremsætte forslag til folketingsbeslutning

[Alfred Jensen.]

om, at forhandlingerne om tyske militærdepoter i Jylland indstilles.

Vi foreslår forhandlingerne indstillet og dermed afvisning afforsvarsminister Strauss' planer, fordi de er i strid med fredens og Danmarks interesser og de tilsagn, der er givet om, at der ikke vil blive oprettet fremmede baser i Danmark.

Dette tilsagn blev givet i 1949, da spørgsmålet om Danmarks deltagelse i Atlantpagten var til behandling i folketinget. Landets daværende udenrigsminister, Gustav Rasmussen, udtalte da den 22. marts samme år:

„Der vil ikke blive spørgsmål om at oprette fremmede baser i Danmark.“

Baggrunden for en sådan forsikring fra udenrigsministerens side var selvsagt det danske folks umiskendelige uvilje mod fremmed militær i landet.

Den senere afvisning af forslaget om stationering af amerikanske flyveenheder på dansk territorium må også ses i lyset af denne befolkningens indstilling.

Det forekommer derfor nu mere end mærkeligt, at regeringen indlader sig i forhandling om de tyske depoter. Hvis befolkningen kunne have forudset dette, ville modstanden mod deltagelsen i NATO både i 1949 og senere være blevet mere omfattende og beslutsom, end den har været.

Der er gjort forsøg på at bagatellisere betydningen af de tyske militærdepoter. Det er således over for offentligheden tilkendegivet, at depoterne skal bevogtes af danske, og at der ikke i dem må findes atomladninger.

Af orienteringer, som gives offentligheden, fremgår det imidlertid, at der vil opstå forskellige problemer, hvorved tyske militæres optræden på dansk område bliver aktuel.

Der er spørgsmålet om, hvordan man i fredstid — som det hedder i militærsproget — vil indøve transporten af godset fra Slesvig-Holsten.

Der er også spørgsmålet om vedligeholdelse af depoterne, der efter det oplyste skal foregå ved små rejsehold.

Det vil sige, at det allerede fra første færd er forudset, at tyske militære vil komme til at opholde sig og virke i vort land.

Dertil kommer, at man må forudse, at der fra tysk militær side vil komme krav

om, at tyskerne selv overtager bevogtningen af deres egne depoter.

Godkendelse af forslaget om oprettelse af tyske militærdepoter i Jylland er derfor reelt et forsøg på ad bagvejen at foretage stationering af fremmede styrker på dansk område.

Det ville under alle omstændigheder være ulykkeligt med stationering af NATO-styrker i vort land, men den største fare indebærer dog tysk stationering.

Alle erfaringer viser, at den tyske imperialismes interesser ikke stemmer overens med Danmarks. Militært samarbejde mellem Danmark og Tyskland og anbringelse af tyske militærdepoter i vort land ville betyde, at Danmark som under anden verdenskrig vil blive udnyttet for den tyske militarismes eventyrpolitik.

Kommer Vesttyskland i krig, vil Danmark gennem et sådant militært samarbejde blive draget med, og befinder der sig militære depoter i Danmark, vil vort land ret naturligt blive målet for de moderne raket- og atomvåben. Følgen deraf kan enhver forestille sig, det bliver enorme skader og ødelæggelser, så der næppe bliver noget tilbage af vort land.

Det vil være falsk tryghedsfølelse at slå sig til tåls med, at det nok ikke går så galt. Planerne om dansk-tysk fælleskommando og om anbringelse af tyske militærdepoter som led i de store strategiske krigsplaner er udarbejdet af de samme officerer, som udarbejdede Hitlers planer om at erobre verdensherredømmet og førte dem ud i livet.

Navne som Heusinger, Speidel, Ruge og Rogge, der var velkendte i Hitlertiden, står i dag i første række i Vesttysklands oprustning og krigsplanlægning. Dommer Kanter, der har adskillige hundreder danske patrioters død på samvittigheden, er på ny dommer. Werner Best, som skal være en af fædrene til de tyske Vernichtungslager, sidder igen i en høj stilling. Op mod tusinde af de dommere, der tilhørte nazipartiet og med liv og sjæl gik ind for nazismen, beklæder igen dommerembeder.

Taler og planer er udtryk for, at de intet har glemt og intet lært, og at revanche-tanken er levende hos dem.

Derfor er det skæbnesvangert for det danske folk og vort land at indlade sig i militært samarbejde med dem. Derfor fore-

[Alfred Jensen.]

slår vi, at folketinget opfordrer regeringen til at indstille forhandlingerne om de tyske depoter i Jylland som et afgørende og et første skridt til afbrydelse af militært samarbejde med Vesttyskland.

Jeg indstiller forslaget til folketingsbeslutning til hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om udvandring.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om en særlig ydelse til enlige mødre.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til og ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Regulering af renteerstatninger).

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (om forhøjelse af dagpenge, børnetillæg, huslejhjælp og brændselshjælp samt om afskaffelse af karenstidsbestemmelserne) [af Alfred Jensen m. fl.].

Mødet hævet kl. 14⁵.

51. møde.

Fredag den 6. februar kl. 13.

Formanden: Medlem af folketinget Foged har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Finder finansministeren det stemmende med kontrollovens hensigt, at skatte departementet pålægger en sygeforsikringsforening tilbagevirkende pligt til at give oplysninger, der ikke vedrører forholdet mellem foreningen og dens medlemmer og ikke fremgår af foreningens regnskaber, men kun vedrører forholdet mellem medlemmerne og deres læge, og som kun kan oplyses ved gennemgang af 300 000 bilag?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Jeg skal foreløbig forbigå de under nr. 1 og 2 på dagsordenen opførte sager.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til enlige mødre.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1693, fremsættelsen i tidenden sp. 2364).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Edel Saunte: På mit partis vegne skal jeg meget anbefale, at man også i år vedtager at give denne ydelse til de enlige mødre. Så længe vi ikke har fået en endelig løsning på de enlige mødres problem, synes jeg, vi er nødt til at blive ved med at give dem denne ekstraordinære ydelse, men jeg håber meget, at det snart vil være muligt at skabe en fast og varig løsning

Søren Andersen: Nærværende lovforslag er jo et gengangerforslag og vel et levn fra rabatkortenes tid, da rentenyderne fik denne ydelse, hvorefter de enligt stillede mødre er kommet til. Jeg skal ikke på nogen måde